

Løgmaður vanvirðir mannarættindini

HERGEIR NIELSEN

Eins ógvuslig niðurstøðan er, eins ógvuslig er framferð løgmans í málinum um føroyska meðabyrgd í pín- ing av rættarleysum med- menniskjum.

Løgmaður er komin eftir og viðgongur nú alment, at amerikanska flúgvingin yvir Føroyum ma. verður misnýtt til ólógligan fanga- flutning.

Tá so er, vildu vit hildið, at løgmaður langaði til bein- anvegin, og royndi at stødga hesum ólógliga flutningi.

Men so er ikki. Løgmaður tekur sær góða tíð, og sigur enntá, at hann fer at bíða líka til Per Stig Møller, uttanríkisráðharri, einfer aftur lendur í Fø- royum.

Tástani, tá hesin hevur dosera løgmanni okkara nakrar árligar yvirskriftir úr uttanríkispolitiska meldri- num, fer Føroya Løgmaður at gera greitt, at loyvið hjá amerikanska herinum at flúgva yvir Føroyum ikki má misnýtast til ólógligan fangaflutning.

Árliga hendingin, har vit undrast og øtast yvir atgerðarloysið í føroyskum uttanríkispolitikki, er aftur á okkum.

Løgmaður fekk hesi somu tíðindi fyri einum ári síðan, og so eisini í øðrum umførum frammanundan hesum, og kortini rekur hann sama vanvirðisliga politikk móttvegis hesum fólki.

Hann fer enn eina ferð at ganga við til at leingja loyvið hjá amerikanska heri- num at flúgva í føroyskum loftrúmi.

Hóast teknar løgmans royna at dylja tað, so skal enn eina ferð sláast fast, at Tjóðveldisflokkurin í uttan- landsnevndini enn eina ferð hevur mælt til at noktað hesum flutningi av píndum menniskjum.

Øllminnastuppgjórdastás- ið hjá løgmanni um ávirkan og avgerðarrætt í føroyskum uttanríkispolitikki.

Hvar er nú hansara ávirk- an og hvar eru hansara avgerðir, spyrja vit.

Hannkundi umikkiannað, nú hann er spurdur, faksað Ríkisumboðsmanninum eitt føroyskt mótmæli móti áhaldandi flutningi og pín- ing av rættarleysum med-

menniskjum í føroyskum loftrúmi.

Men tað vil Føroya Løg- maður so ikki gera.

Á fundi í uttanlands- nevndini mælti eg sum tann einasti frá at geva loyvi at flúgva í føroyskum loftrúmi og at lenda í Føroyum við skaðiligum farni, sum eis- ini varð biðið um.

Hvør flúgving, fram var farin í farna ári, varð ikki upplýst. Um nøkur flúgving var farin fram higartil í ár, varð heldur ikki uplýst, og hvussu vandamikil ella skaðiligur farmurin var, varð heldur ikki upplýst.

Vit finga onga hóming av, um ætlaða flúgvingin var í samsvari við føroysk áhugamál ella ikki, og held- ur onga hóming finga vit av, hvør tilbúgving kravdist, um veruligur vandi stóðst av tí vandamikla farminum.

Nógva stásið, ið gjørt varð burtur úr Fámjinsskjalinum frá 29. mars 2005, ið skuldi tryggja Føroyum ektað innlit og veruliga ávirkan á uttanríkis- og trygdar- politisk viðurskifti, sást enn eina ferð ikki vert tað pappír, tað varð skrivað á.

Danmark hevur av sínum eintingum givið Íslandi ábyrgdina og umsitingina

av lofthavinum yvir Føroy- um, og løgmaður ánar ikki, hvussu stór ferðslan í før- oyskum loftrúmi er.

Tað kennist tí heldur koll- ut, at uttanlandsnevndin skal ráðgeva løgmanni, hvør kann flúgva í einum loft- havi, sum danir hava avreitt íslendingum at umsita og bera ábyrgdina av.

Loftvegis flutningur og pín- ing av fangum og manna- rættindi teirra eru ógvuliga viðkvom og nógv umrødd evni aðrastaðni í heiminum, har altjóðagerðin hevur flutt okkum munandi nærri hvør at øðrum.

Altjóða felagsskapir, harímillum Amnesty Inter- national, ST nevndin móti pín- ing og ST serfrøðingar hava mælt til, at Guan- tánamo-legan verður latin aftur.

Kortini er fangalegan víðka, so hon nú rúmar 200 fangum afturat.

Nýggj lóggáva, sum bein- leiðis er í stríð við altjóða mannarættindi, hevur millum annað við sær, at fangar kunnu sita lívstíð í amerikonskum varðhaldi uttan ákæru og uttan rætt til verju, har próvtilfar, sum er komið fram undir pín- ing, verður nýtt móti teimum

píndu.

Seinastu váttaðu tíðind- ini um árskifti frá FBI um pín- ing av fangum í Guan- tanamo leguni, eru tengd at loftvegis flutningi av hes- um fangum, og tá bendir nógv á, at vit standa hesum brotsverkum nærri enn gott er.

Upplýst er, at hesi brots- verk eru átøk framferðini hjá nazistunum undir seinna heimsbarda, og føroyingar spæla við.

“*Vísandi til hesi brot á mannarættindini varð mælt løgmanni til at krevja av donsku stjórnini, at hon virðir mannarættindini og undir ongum umstøðum loyvir flutningi av hesum fangum í føroyskum loft- havi.*”

Hugstoytt var, at eingin annar tók undir við hesum tilmæli.

Tíverri hómast eingi frambrot fyri føroyskum uttanríkis- og trygdarpolit- iskum áhugamálum. Utanríkispolitiska heim- ildarlógingevurongarheim- ildir, og Fámjinsskjalið sæst ongan týðning hava fingið yvirhøvur.

Hóast løgtingið í síni tíð samtykti, at øll tiltøk móttvegis Irak skuldu góð-

kennast av ST, so lupu danir saman við øðrum á, og eru teir nú endaðir í einum borgarakríggið, sum løgtingið upprunaliga tók greiða frástøðu frá.

“*Flúgving í føroyskum lofthavi við hernaðarflog- førum er møguliga tengd at hesum kríggið, og mælt varð enn eina ferð løgmanni til at krevja av donum, at Føroyar gerast leysar av tí skammiliga og óvirðiliga krigsgallskapi, sum danska ríkið er partur av, og at føroyskt lofthav undir ong- um umstøðum verður brúkt til hetta endamál.*”

Hugstoytt var, at eingin annar tók undir við hesum tilmæli heldur.

Men løgmaður, sum nú alment viðgongur, at talan veruliga er um mannarætt- indabrot, lenar seg upp- afturá, og sigur seg bíða eftir, at ein av ráðharrunum, sum leyp á Irak, einaferð aftur kemur hendanvegin.

Tástani fer hann at gera vart við seg.

Neyðars líðandi menn- iskju, sum við løgmansins vilja og vitan verða flutt umvegis føroyskt sjó- og landaeki, verjuleys og rætt- arleys, til pín- ingar, avhoyr- ingar, ákæru og dóm.

266b: Eftirleikur

DÁVID ISFELD

lesandi

Mín spurningur til nógvar politikarar er: Hví gerast tit – av fríum vilja – ein virkandi partur av eini polit- iskari skipan, harsamfelags- ligi politikkurin er atskiltur átrúnaðinum, tá tit ikki góðtaka hesa skipan? Tað er jú ikki sum um, at tit ikki vistu av hesi atskiljing. Tá vit nú sum “avvarandi” at hesum politikarum, ið eru fálnir mest sum fyri egi svør á tingsins vívølli, hvat skulu vit hugsa um hesar gerðir hjá okkara (háttvirdu?) umboðum á tingi? Hava hesir politikarar gloymt hvørja ábyrgd teir hava yvir fyri sínum flokki og sínum veljarum sambært verandi skipan?

Dagsins yrki

Um eitt uppskot verður lagt fram á ting, ið viðkomandi tinglimur metur at vera eitt ringt uppskot av eini ella aðrari orsök, so skal hann bara atkvøða ímóti, ella atkvøða blankt, um hann metur tað vera best ikki at atkvøða ímóti sínum floksfelagum. Tað er tann uppgáva hann hevur áttikið sær av fríum vilja sum tinglimur, og tað er hansara skylda og ábyrgd, sum fólksins tænarar og umboð á tingi, at atkvøða og siga sína hugsan frá tingsins røðarapalli – og onki annað. Tað vil fyrr ella seinni koma eitt mál fram á ting, sum fer at skapa ósing – soleiðis er tað nú einaferð – men tað merkir ikki, at so stendur tinglimum frítt at fara úr flokkum, skifta frá samgongu til andstöðu o.t. (hetta er eitt fólkaræði

- ikki anarki). Tinglimirnir eru ein partur av einum fólkaræði og SKULU handla samsvarandi, ella fara úr politikki – og ikki úr einum flokki ellasmongu. Eftir tí, ein lesur og hoyrir, er tað neyðugt at sláa fast við sjei tamma seymi, at vit hava eitt fólkaræði, ið er atskilt átrúnaði, sum merkir, at politiskar reglur eru gald- andi, og ikki bíbilskar regl- ur. Hetta merkir ikki at kristindómurin er deyður í føroyskum politikki, men at hesin átrúnaður, í polit- iskum samhang, bert er persónlig etisk vegleiðing og ikki dikterandi og omnipotentur lóggevur. Hvi er hetta so trupult at skilja fyri nøkur?

Neyðugt skyn í einum fólkaræði

Vegna trúðarfrælsi, talu- frælsi og onnur rættindi í

okkara fólkaræði ber tað einfalt ikki til at sameina samfelagsskipanina og bíbilskar reglur, tí hetta hevði havt við sær, at tað vildi verið sera nógv, ið ein ikki hevði muga sagt ella trúð uppá. Hetta er ikki torskilt. Tað kann óivað vera trupult, fyri flest fólk, altíð at góðtaka tað, sum henda tolsema skipan hevur við sær, men tað er henda skipan, vit eru sannførd um, er tann frægasta av øllum higartil royndum skipanum. Prestastýri, eina- ræði og anarki eru ongi góð alternativ – tað síggja vit hvønn dag úti í heimi, um vit leggja í at ásanna veruleikan av tí, vit síggja.

Lat tað at enda – og enn einaferð – verða sagt: tað ber ikki til at hava eitt fólkaræði við trúarfrælsi o.s.fr., og samstundis lóg- geva við Bíbliuni í hendi

sum alvitandi og alvald- andi reglubók. Um henda mótsøgn ikki kann skiljast av nøkrum tinglimum, eru teir einfalt ikki vitug- ir ella vísir nokk til hetta týðningarmikla og álvar- sama starv.

266b: Myta og veruleiki

Nú 266b er viðtikið, er tíð til at koma víðari. Og lat okkum minnast til, at tað einasta 266b hevur samtykt er, at tað nú er ólógligt at gera mismun ímóti sam- kyndum, sum t.d. at rópa hágandi og haturfull orð eftir samkyndum, og velja ikki at seta samkynd í starv vegna teirra kynsligu orientering. Hetta er ikki í stríð við bíbilskan tekst, tí tað stendur ongastaðni í Bíbliuni, at vit ikki mugu verja tey samkyndu móti ágangi, vanvirðing og órætti. Løgtingið hevur ikki

sagt, at tað er rætt (frítt fyri synd) at vera samkyndur. Tað er heldur ikki upp til Løgtingið, tí tað er ein átrún- aðarligur spurningur, ið er upp til hvønn einstakan. Tað er heldur ikki upp til Løg- tingið at fordøma ótrúskap, sum florerar hóast Bíblían fordømir hesum atburði líka so nógv sum samkyndan livihátt; tað er eisini upp til hvønn einstakan. Løgtingið hevur bert viðtikið eina lóg, ið gevur teimum samkyndu frið og verju ímóti mismuni – er tað ringt? Er tað synd? Álvaratos, nú eigur hetta at vera greitt.

Illur???

Sig tína meining í Sosialinum

